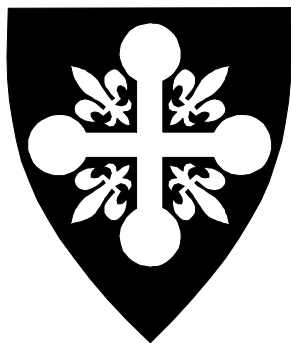

Teataja

nr. 280

4. 10. 2004

Vanalinna
Hariduskollegium

OKTOOBRI ALGUSE SÜNNIPÄEVAD:

KAIU PÕLD 2.10
VIRGE KADARIK 3.10
ANNIKA ÜPRUS 4.10
MEIE ARMAS MARI 5.10
RIHO RIDBECK 6.10
AINI-REET ROBAS 7.10
TIIA KALJU 8.10
VÄINO NIITVÄGI 8.10
TAISIJA HANTSOM 8.10
TIINA MÖLDER 9.10
KRISTIINA TALEN 9.10

■ Kroonikat

ÕPETAJATE PÄEV 1. OKTOOBRI

Õpetajate päevaks oli VHK juhtkond tellinud oma pedagoogidele väärtusliku kingituse - koolituse, mille tulemusena omandasid kõik kohalviibinud EP kvalifikatsiooni ehk EL direktiiviga nr 37543 määratletud ISO 900 nõuetele vastava europedagoogi staatuse. Koolituse viis läbi rahvusvaheline *team* (pildil, vasakult) ALEKSANDR OSTROV, ANN NIETZSCHESEN, ORMU APPFENBLATT ja GRISELLE ONEVILLAGE, muusikalistes ja folkloorsetes momentides abistas EVE PADAR, atmosfääri kreaatoritena tegutsesid KATRIN KARISMA ja TÖNU KILGAS. Kokkuvõttes võib rahuloluga tõdeda, et koolitus vääris oma hinda. Pilte vaata www.vhk.ee galeriist, tähtpäevade kaustast.

■ Vanematekogu

Neljapäeviti kell 9.00

Vanematekogu 30.09

Külalistena osalesid LAGLE PAREK ja HEIDI KRIMPE Caritasest

■ **Mihklipäev** läks hästi korda. Kiideti õpetaja SIRJE ROHTLAT ja 9. KLASSI TÜDRUKUID, kes valmistasid kodundustunnis mihklipäeva vastuvõtuks väga maitsvad võileivatordid.

■ Kersti andis ülevaate Miikaeli Ühenduse ja Caritasest ühiselt loodavast **Miikaeli Kollegiumi** maatriksstruktuurist, kuhu allüksustena kuuluvad lisaks olemasolevatele (MÜ keelte- ja arengukeskus ning õpilaskodu; Caritasest perekeskus) loomisel olevad põhikool (individuaal- ja koduõppekeskus), gümnaasium ja kutsekeskus.

■ Heidi Caritasest rääkis tööst **noorte emadega**. Noorelt sünnitanud tüdrukud, kellel enamasti puudub perekonna tugi. Neil aidatakse lõpetada haridustee ja leida tööd, nõustatakse, kuidas toime tulla pereelu ülesannetega jne. Kuna Piritale on lapsevankriga raske käia, alustavad nad sellest nädalast õhtuti õpinguid ja nõustamistegevust Uus tn 32 majas.

■ Õpetajate päeva planeerimine.

■ Arutati, kuidas teenistusi paremini ette valmistada.

■ Arutleti, kuidas lapsed kooli nimepäevast rohkem osa saaksid.

Täname...

... Mihklipäeva kontserdil esinenud koore, orkestreid, soliste ja nende juhendajaid

... Sirje Rohtlat ja 8. ning 9. klassi tüdrukuid, kelle valmistatud ülimalt maitsvate tortide, kookide ja suupistetega olid kaetud nii mihklipäeva vastuvõtu kui õpetajate päeva laud

... Isa Philippe'i ja kõiki teisi, kes osalesid õpilaskodu sisseõnnistamisel

... Abituriente, kes õpetamise-kasvatamise raske töö üheks päevaks enda kanda võtsid!

■ Erikorrespondent Chicagos

Tere kõigile!

Suve jooksul tuletas nii mõnigi hea sõber ja kolleeg, kellega seal vanalinnas kohtuda õnnestus, meelde eelmise aasta reisikirju. Ma siis jätkan oma korrespondentsi. Seda enam, et pärast TriaLogost, mihkkipäeva, küpsetamisi ja koolituspäevi on teil järsku jälle nii palju vaba aega, mida siis lisalugemisega täita võib;)

Püüdsin täna hommikul järjekordsel rattatuuril siinset sügist kirjeldada. Kodus on vihm pisut koomale tõmmanud ja puud päikese käes kuldsed, nagu kuulnud olen. Chicago sügis on enamasti väsinud roheline, lisaks pruun ja mõni puu või põõsas pillub punast sekka. Lilli on siiski sama külluslikult kui varem. Kevadised tulbid ja suvised geraaniumid on välja vahetanud eri värvides suured ja lopsakad krüsanteemipõõsad. Endiselt on igat sorti kõrrelisi ja pegooniaid. Kõige üllatavam leid lilleklumbis on aga punapeet – pilkupüüdvad tumerohelised punase varrega lehed! Ilmataat on peale vesist suve siinsetele keskkläanlastele halastanud ja terve septembrikuu on olnud suvi, sooja 22-25-28 kraadi ja selge sinine taevas. Kuidagi tänamatu on siis tõdeda, et lõpuks ometi on minusuguse erandliku - ilma konditsioneerita! - Chicago elaniku jaoks Kanadast looduslikku külma õhku laenatud ja kohe on hea lahe olla. Kuigi ma olin juba ära õppinud, et 28 soojakraadiga kodust välja minnes peab sooja kampsuni kaasa võtma, muidu tuleb alailma raamatukogust õue sooja minna.

Kooli algus on olnud mõnevõrra naljakas, sest nüüd on mul siis eriala sissejuhatavad kursused – võrdlev haridus ning haridus ja demokraatia. Eelmisel semestril alustasin kuskilt keskelt ja kõrgemalt. Endiselt avan kursuseraamatut suure põnevusega – iga teema avab üha rohkem silmi või lubab ikka ja jälle *deja-vu* mõelda. Näiteks on targad mehed juba rohkem kui sada aastat tagasi tõdenud, et haridussüsteeme uurides “.../ei tohi me unustada, et asjad, mis on koolist väljaspool, omavad suuremat tähtsust kui need asjad, mis on koolis sees, ning valitsevad ja tõlgendavad seespool toimuvat.” (Sir Michael Sadler, A.D. 1900). Loen ja mõtlen austusega Ülale ja Kerstile, kes ei väsi seda kordamast. Selles vaimus rajatud võrdlev haridus on teadus, mis püüab erinevaid hariduse küsimusi ühiskonna kontekstis analüüsida, kasutades filosoofia, sotsioloogia jt teadusvaldkondade teooriaid ja meetodeid. Kõlab ilusti, kas pole?! Teie küll ei küsinud, aga sain harjutada, kas tuleb lobedalt, kui professor järgmine kord jälle laseb öelda. Tavaliselt küll kõigil kooris, nii et sellega saab alati nalja ka. Muide, see ei ole enam üldse naljakas, kui üha sügavamale kaevudes aru saad kui vähe tead ja

Meie erikorrespondendi esimesed sammud üle-Ameerikalise tuntuse võitmise teel: 14. septembril väikelinna Morrise raadios intervjuud andmas.

et ainult ignorantsus lubas hulljulgelt sellele põllule kündma tulla. Nüüd ei aita muu, kui julget nägu edasi teha.

Demokraatia ja hariduse või riigi ja hariduse seosed on veelgi huvitavamad. Hulbin suures ookeanis, kus ühel kaldal on Platon, kes ikka hea mitu aastat tagasi väitis oma “Seadustes”, et noorte hariduse minister on riigi kõige tähtsam ametnik ja Napoleon, kes kirjutab, et “Kõikidest poliitilistest küsimustest on see [haridus] vahest kõige olulisem,” kinnitades, et ilma lastele väiksest peale ideoloogiat õpetamata ei moodusta riik rahvast ning selle vundament on kõikuv. Vastaskaldal pesitseb teiste seas näiteks inglise filosoof John Stuart Mill, kes on täielikult maha laitnud idee anda kogu haridus või suurem osa sellest riigi kätte. Riiklik haridus võiks olla ainult üks paljudest, et teisi stimuleerida. Mõtlen siin siis, et ei tea, kuidas meil parem oleks? Kaua küll mõelda ja imestada ja uurida ei saa, sest kirjutada tuleb nii kursusetöö mõlemas kui ka magistratöö ja enne seda peaks veel teemad välja nuputama. No siis ongi hea mõlgutustesse põgeneda.

Lõpetuseks pean hoitama, et Anu, Alar, Urmo ja eriti Kristel ei saa niipea andeks seda, et nad koolituse just siis korraldasid, kui mind ei ole! Aitäh, Taniel, et nii kiiresti vaadata sai, millest ilma jäin;)

Siiralt teie,

Katrin